

Font de les Monges

Sant Fost de Campsentelles

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Camí dels Castanyers s/n
Emplaçament La Conreria

Coordenades:

Latitud: 41.49163061739
Longitud: 2.2494667768478
UTM Est (X): 437350
UTM Nord (Y): 4593607

Classificació

Número de fitxa 08209 - 67
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Presenta un avançat estat d'abandonament, tant de la font com de les construccions de l'antic hotel.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Aprovat en Ple municipal el 08/10/24
Data aprovació: dt., 08/10/2024 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08208A008000050000OR
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 29/02/2024 - 18:29

Descripció

La font de les Monges està situada a mà dreta del Camí dels Castanyers, accedint des de La Conreria. Baixant per les escales que duïen a l'antic hotel, construït als anys vint del segle passat, i avui en ruïna, plena de bardisses i abandonat. A mà dreta es pot veure un arbre abatut de grans dimensions que barra el pas a l'accés de la font. El primer que veiem és el pou, amb la boca tapada i un cop saltejat l'arbre, ja es veu un espai amb un parell de graons amples formant un semicercle que s'obren a una mena de porxada encastada en el mur de contenció de més de 5 m d'alçada, per sobre del qual hi ha el carrer dels Castanyers.

L'espai consisteix en un queixal integrat a la part inferior d'un mur de pedra d'uns 5 m d'alçada. Aquest espai, mesura un 1,5 m de fondària per uns 4 m d'amplada, amb un arc carpanell perfilat per maons i sustentat per un parell de columnes rematades per capitells del tipus corinti, que corresponen a la data de construcció de l'hotel. Al bell mig, i a 60 cm del sòl hi ha l'orifici del broc, amb una pica encastada semicircular que està colgada per la terra i fullaraca. Ja fa temps que no raja. Una mica més amunt hi ha les restes d'una fornícula amb un marc metàl·lic on abans de la guerra lluí la imatge de Sant Bru. A la dreta hi ha les restes d'un plafó ceràmic (3 x 15 rajols) molt malmès on encara s'hi llegeixen algunes paraules, entre elles, parcialment, el títol: "*La llegenda de [...] dels*".

Observacions:

En algunes fotografies de principis de segle XX, d'abans de la reforma de l'espai per construir-hi l'hotel, es pot observar el mur de contenció amb els contraforts laterals acabats amb rajols. A cada costat, un baixador de terra i la font al fons, la fornícula amb Sant Bru a l'interior i dessota el registre de mina i el broc d'aigua. La volta és de canó, amb brancals de maó.

Per una línia de pedres visible a la fotografia antiga sembla que hi ha una mena de graó per accedir-hi. A primer terme, un home assegut en un pedrís i al davant, el pou. En varis indrets del mur de contenció s'hi endevinen restes d'alguna construcció més antiga feta de maó i dos requadres, un a cada costat, potser d'antics plafons ceràmics.

Història

La tradició popular conta que el nom de la font s'origina per la presència de les monges procedents del convent de Montalegre, en aquest indret.

L'any 1869 en aquest indret, per ordre del coronel Casalis, s'hi varen capturar nou persones acusades de carlins. Foren afusellades davant de les cases de can Gaig i can Matansa.

Entre 1915 i 1930 s'hi celebraven aplecs de sardanes, destacant el del 20 de juny de 1926, interpretades per les cobles de la Principal de la Bisbal, la Principal de Cassà de la Selva i la Principal de Barcelona.

Durant la Guerra Civil espanyola, desaparegué la imatge de Sant Bru, patró dels frares de la Cartoixa de Montalegre, moment en que es deixà a l'abandó. Durant els anys cinquanta, sobretot entre el 1956 i 1958, el restaurant repregué la seva activitat i s'hi tornaren a celebrar els aplecs de sardanes amb els Montgrins, Badalona i la Principal de la Bisbal. L'any 1957, el propietari tornà a posar una imatge de Sant Bru i la protegí amb una portella de barrots de ferro. Malauradament tornà a desaparèixer.

Amb el tancament definitiu del restaurant, s'inicià una etapa d'abandonament i degradació de la font i del seu entorn. Als anys vuitanta hi hagué un nou intent per part de l'Associació de Veïns i propietaris de la

Conreria de reprendre l'activitat, si més no restaurar la font i celebrar de nou trobades culturals i esportives, durant les festes majors de la Conreria i durant un temps van ser molt famoses les ballades de sardanes de pa amb vi i sucre i el dinar de fi de festa, que omplia de gom a gom tota l'esplanada de la font.

Bibliografia

PÉREZ GÓMEZ, Xavier (2018). *Notes històriques de la cartoixa de Montalegre: història, tradició i llegendes*, 1. Lleida: Pagès Editors, pp. 111.

RIFÀ i SOLÉ, Jaume (2003). *L'evolució de Sant Fost en imatges (de 1950 al 2003)*. Sant Fost de Campsentelles: edició de l'autor.

RIFÀ i SOLÉ, Jaume (2007). *Fets i tradicions de Sant Fost en imatges (de 1910 a 2007)*. Sant Fost de Campsentelles: edició de l'autor.

RIFÀ, Jaume; ROVIRA, Amadeu; GURRI, Josep (2009). "Les Fonts", dins la *col·lecció Fem Memòria*. Sant Fost de Campsentelles. Segle XX, núm. 2, pp. 30-33. Edició dels autors.

ROVIRA, Amadeu; GURRI, Josep (2000). "Les fonts del Vallès Oriental: de Sant Fost a la Roca", dins *Lauro: revista del Museu de Granollers*, núm. 19, p. 18.

Enllaços d'interès:

[Bloc de Ramon Solé. Record d'una font: la font de les Monges de La Conreria a S...](#)
[Notícia Líniavallès](#)
[Video de La Xopera](#)

